

« zurück blättern vor »

SZLAFMYCA subst. f., ab 1773; auch *slachmyca*, *szlafmica*, *ślafmyca*; ‘wieche Mütze, die von Männern zum Schlafen getragen wird; auch wieße, hohe, steife Bäcker- und Kochmütze’ – ‘miękka czapka męska używana do spania; też biała, sztywna, wysoka czapka noszona przez piekarzy i kucharzy’: 1769–1777 Zab. 12 170, L *Gdy się drzem za laurem, dobrze ieśli który Brudnéy na łeb szlafmicy zarwie lub misiury.* o (1781) 1877 Zabł. Szlafm. 219, DOR *Dalej, fartuch do pasa, a na łeb szlafmyca. Powiem, żeś mój czeladnik; nuże, prędzej! żwawo! ubieraj się!* o (1839) 1949 Słow.Ballad. 51, DOR *Jak to? chcesz spać bez szlafmicy?* o 1925 Iwasz.J.Księżyc 192, DOR *Kucharz w ogromnej szlafmycy, białej jak śnieg, kręcił się przy olbrzymim piecu, ściskając warząchew jak berto.* o (1947) 1948 Żukr.Piór. 30, DOR *Naciągnął głębiej szlafmycę i dał mi znak, że chce spać.* – L, SWIL, Sw, DOR. o **Var:** *slachmyca* subst. f. – Sw (gw.); *szlafmica* subst. f., [hapax] 1769–1777 Zab. 12 170, L – L, SWIL, Sw (m.u.); *szlafmyca* subst. f., (1781) 1877 Zabł.Szlafm. 219, DOR – SWIL, Sw, DOR; *ślafmyca* subst. f. – SWIL, Sw. o **Etym:** nhd. *Schlafmütze* subst. f., ‘Mütze, die beim Schlafen getragen wird, Nachtmütze’, GRI. o **Der:** *szlafmicka* subst. f., zuerst geb. L; *szlafmycowy* adj., [hapax] 1857 Dz.Lit.Lw. 24, DOR, zuerst geb. DOR; *szlafmycka* subst. f., zuerst geb. SWIL. ❖ Das Wort gehört wohl mit *szlafrok* u.dgl. sowie dem Sinnbezirk der Friseurkunst usw. zum Wortschatz des Kreises um den “sächsischen” Hof des 18.Jhs.

« zurück blättern vor »